

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๕-๕๐๐๐

ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๕-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๒๙ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๗ มูลค่าข่าว ๗๐๕,๓๘๓.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

‘ซีเนียร์ รีโซทล คอนเสิร์ต’ จากเมสอ!

มิวสิก คอร์เนอร์

• ศิลปินรุ่นพี่ที่ดี

คนไหน นานาโน วาทยกรอเมริกัน เชื้อสายญี่ปุ่น ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการดนตรีและวาทยกรวงมอหรือออล ซิมโฟนี ออร์เคสตรา และ บาวาเรียน สเตท โอเปรา และตำแหน่งต่อไปในอนาคตของเขา คือ ผู้อำนวยการดนตรี อิมเมจิวิค สเตท โอเปรา ให้สัมภาษณ์นิตยสารคูริเออร์ ประเทศไทยครั้งนี้ ใจความสำคัญเป็นที่กล่าวขานในวงการดนตรีคลาสสิก เมื่อต้นเดือนเมษายน รูปพิเศษของนาคาโนได้ว่า

ดนตรีคลาสสิกจะสลายและสูญเสียความสำคัญทางสังคมไปอย่างรวดเร็ว ภายในเจเนอเรชันนี้ ด้วยปัจจัยสำคัญคือ การถูกตัดงบประมาณ เทคโนโลยี และการขาดการศึกษา ด้านดนตรี (Music Education)

แม้จะฟังดู “วอร์” หรือมองอะไรในแง่ลบเกินไป หรือ เป็นการพูดอะไรที่สื่อลามกพูดหัวให้ดูหรือหาเวียความสนใจก็ตาม

ทักษะของ นาคาโน นำเสนอ มีเหตุผลชวนให้คิดต่อไปว่า ศิลปะจะอยู่ยืนยง ด้วยคุณค่าทางสุนทรียะของตนเอง ทักษะการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ถ้าไม่เข้ามาแทรกแซงและรวดเร็ว ได้อย่างไร?

ประเด็นเรื่อง การถูกตัดงบประมาณ อาจเป็นไปได้ทั้งการที่วงออร์เคสตราต่างๆ ต้องตัดงบประมาณของวงลงไป เพราะการสนับสนุน และเงินจากการบริจาคลดน้อยลง

หรือรัฐบาลตัดงบประมาณด้านการจัดการเรียนการสอนดนตรี ในระบบการศึกษาของแต่ละประเทศออก เพราะต้องนำไปใช้ในกิจการอื่น หรือ นำงบประมาณไปส่งเสริมการเรียกรู้ศาสตร์ใหม่ๆ โดยละทิ้งเรื่องเทคโนโลยี ที่กลายเป็นเรื่องสำคัญยุคนี้ แทนการปลูกฝังความสุนทรียะด้านดนตรีของศิลปะ ซึ่งไม่อาจแปรเปลี่ยนเป็น “ความมั่งคั่งทางวัตถุ” โดยตรงได้

“มิวสิก เอจยูเคชัน” หรือ การกำหนดให้มีหลักสูตรบังคับ การเรียนการสอนดนตรีตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมในระบบโรงเรียน เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง (นอกเหนือการปลูกฝังและส่งเสริมสนธิ์เรื่องดนตรีผ่านระบบครอบครัว) ที่นักวิชาการบริหารจัดการดนตรีคลาสสิกยอมรับกันอย่างกว้างขวาง

เพราะรสนิยม หรือ ความชอบ ความเข้าใจดนตรีคลาสสิก ถ้าได้รับการปลูกฝัง สังคมพัฒนาในตัวเด็กตั้งแต่เล็กๆ แล้ว จะ “ติดตัว” และ “ไม่อาจ “สูญหาย” ไปได้ แม้เมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ และจะกลายเป็นผู้ชมผู้ฟังที่มีความจงรักภักดีต่อการแสดงดนตรี นำรายได้สู่องค์กรศิลปวัฒนธรรม ผ่านการซื้อบัตรชมการแสดงและการบริจาคเงิน ทำให้ดนตรีคลาสสิกดำรงอยู่ต่อไปได้อีกยาวนาน

...

มิวสิก เอจยูเคชัน จะเพียงพอได้ ต้องมี “วิสัยทัศน์” ของภาคีรัฐบาลที่ดีและการจัดการงบประมาณให้ได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง ต้องมี “ครูสอนดนตรี” ที่มีความสามารถและเพียงพอ ผู้เชี่ยวชาญไปสเตอร์ จัดทำโดยนักศึกษาเอง เชิญชวนให้ไปชมไปฟังการแสดง **ซีเนียร์ รีโซทล คอนเสิร์ต** ของนักศึกษาปีสี่ สาขาศรีวิชัยศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยความชื่นชอบ ส่วนใหญ่จัดทำได้สวยงาม สะท้อนตัวตนของนักศึกษา

เพราะรสนิยม หรือ ความชอบความเข้าใจดนตรีคลาสสิก ถ้าได้รับการปลูกฝัง สังคมพัฒนาในตัวเด็กตั้งแต่เล็ก ๆ แล้ว จะ “ติดตัว” และ “ไม่อาจ “สูญหาย” ไปได้ แม้เมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

แต่ละคนที่จะแสดงได้เป็นอย่างดี มองแล้วอ่านแล้ว อยากไปชมและฟังการแสดง แม้จะเป็นคอนเสิร์ตระดับนักศึกษาตนตรี

เวลานี้ถึงสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มุ่งสร้าง “ครูดนตรี” ออกไปให้การศึกษาด้านดนตรีตามโรงเรียนต่างๆ เพื่อปลูกฝังและส่งเสริมรสนิยมคนตรี สร้างผู้ชมผู้ฟังดนตรีที่ดีในอนาคต

ผู้เขียนมักจะนึกถึง วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร หรือ ปัจจุบันก็คือ มหาวิทยาลัย ครีนิครินทรวโรดม ประสานมิตร มาเป็นอันดับต้นๆ

แม้ปัจจุบันคณะที่สอนดนตรี อาจไม่จำเป็นต้องสร้างครูดนตรีเพียงอย่างเดียว อาจเป็น นักดนตรี หรือทำงานในธุรกิจดนตรี ซึ่งเป็น เรื่องที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

พบปะ อาจารย์ ลิขณันเศก ย่านเดิม หรืออาจารย์โป่ง หัวหน้าสาขาดุริยางคศาสตร์ สาขาล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ครีนิครินทรวโรดม อาจารย์เล่าให้ฟังถึง ซีเนียร์ ริโซทล คอนเสิร์ต ว่า

“เป็นการแสดงคอนเสิร์ตของเด็กปีสี่ บังคับในหลักสูตร สาขาดุริยางคศาสตร์สาขาล ซึ่งมีทั้งดนตรีคลาสสิกกับดนตรีแจ๊ส ก่อนจบ เด็กต้องเล่นเดี่ยวเครื่องดนตรี ที่เป็นเมเจอร์ ของเด็ก ประมาณคนละ 50 นาที ถึง 1 ชั่วโมง”

“เพลงที่จะเล่น เด็กจะเป็นคนเลือก โดย มีอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ปรึกษา เป็นคนแนะนำ ปกติจัดการแสดงในมหาวิทยาลัย การไปแสดง

นอกมหาวิทยาลัย เป็นความต้องการของเด็กที่ต้องการไปเผยแพร่ความสามารถของตัวเอง จึงไปจัดการแสดงข้างนอก นิยมไปจัดการแสดง ที่สยามรัชดา ออดิโอเรียม, สถาบันปริติพมยงค์ และ สถาบันเกอเต้”

“ตอนทอมหนึ่ง จะให้เด็กปีสี่ เตรียมตัว เลือกเพลงที่จะเล่น อาจารย์จะพิจารณาว่า โปรแกรมการแสดงมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นทอมสองจึงจัดการแสดง”

อาจารย์ลิขณันเศก ผ่าทึ่งท้ายก่อนจบ การพูดคุยกันว่า “ตอนนี้ทางสาขากำลังรับสมัคร นักศึกษาใหม่ ผ่านการสอบตรงรอบสอง เปิด รับสมัครถึงวันที่ 4 พฤษภาคมนี้ครับ”

ซีเนียร์ ริโซทล ปีนี้ประกอบด้วยการเล่นแสดง รวม 3 วัน วันอังคารที่ 28 เมษายน (เมื่อวานนี้) เป็นไวโอลิน ริโซทล คอนเสิร์ต ของนักศึกษา ด้าน การร้อง รวม 4 คน แสดงที่ มศว.

สำหรับการแสดงในวันนี้ (พุธที่ 29 เมษายน) แสดงที่ หอแสดงดนตรี สยามรัชดา ออดิโอเรียม ศูนย์การค้าฟอร์จูน ทาวน์ ถนน รัชดาภิเษก ประกอบด้วย การเดี่ยวทูบา โดย นันทกร พงศ์เลิศวุฒิ แสดงเวลา 16.15 น.

และการเดี่ยวทรมเป็ต โดย วรกฤษ กัตติกมาส แสดงเวลา 17.30 น. เปิดให้เข้าชมฟรี

วันพรุ่งนี้ (พฤหัสบดีที่ 30 เมษายน) เวลา 16.30 น. เดี่ยวเปียโน โดย พชร กุมภ์ประดิษฐ์ และเวลา 18.00 น. ปิดซีเนียร์ ริโซทล คอนเสิร์ต ด้วยการเดี่ยวทรมเป็ต โดย ลินศักดิ์ ภูธรภัทร แสดงที่ สยามรัชดา ออดิโอเรียม เปิดให้เข้าชม ฟรีเช่นเดียวกัน

●●●

น่าเสียดายว่า การไปเยี่ยมเยือนสาขาดุริยางคศาสตร์สาขาล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว. ผู้เขียนมีโอกาสพบปะพูดคุยกับนักศึกษา ที่จะแสดงในคอนเสิร์ตนี้เพียงคนเดียว คือ พชร กุมภ์ประดิษฐ์ นักเปียโนหนุ่ม ซึ่งจะแสดง วันพฤหัสบดีที่ 30 เมษายนนี้

เส้นทางดนตรีของเด็กหนุ่มอารมณ์เยือกเย็น จากลพบุรีผู้นี้ สะท้อนความสำคัญของ สถาบัน “ครอบครัว” ต่อการปลูกฝังความรักดนตรีให้ เกิดขึ้นกับพชร

“ความสนใจดนตรีของผมเกิดขึ้นที่บ้าน ด้วยการดูพี่น้องที่เขาลเล่นดนตรีมาก่อน ทำให้ผมสนใจ อยากเรียนบ้าง ขออนุญาตพ่อแม่เรียนดนตรี เริ่มด้วยการเรียนอเล็กโทน ที่ลพบุรี จบแล้ว มาเรียนเปียโน เรียนที่ลพบุรี เรียนดนตรีเพราะ ชอบครับ”

ต่อคำถามถึงความสนใจดนตรีคลาสสิก เขาตอบว่า

“ชอบดนตรีคลาสสิกเพราะถูกปลูกฝังมา ตั้งแต่เด็ก พ่อแม่ก็ฟังดนตรีคลาสสิก แต่ไม่ได้ เล่นดนตรี พ่อผมชอบเปิดวิทยุฟังเพลง ผมคิดว่า อิทธิพลของครอบครัวมีผลต่อความสนใจฟัง ดนตรีคลาสสิกของผมมาก เพราะผมจะซึมซับ มาจากบุคคลรอบข้าง”

เส้นทางดนตรีของพชร อาจแปลกและ มีลักษณะเฉพาะตัว เมื่อเทียบกับนักเรียน ดนตรีทั่วไป เพราะจากการศึกษาในระดับประถม ที่โรงเรียนจินดารัตน์ และระดับมัธยมต้นที่ โรงเรียนวินิตศึกษาในพระราชูปถัมภ์ เขาไปจบ มัธยมปลายระดับ ปวช. สายอาชีพ ช่างไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีละโว้ ลพบุรี โดยที่ยังเรียนและเล่นดนตรีไปพร้อมกัน

“ผมมาเรียนดนตรีที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว. เพราะมีรุ่นพี่ ที่เป็นญาติกันเรียนไวโอลินที่ มศว. เขาแนะนำให้มาสอบเข้าเรียนต่อดนตรีที่นี่ ตอนสอบก็สอบทฤษฎีดนตรี ปฏิบัติเครื่องดนตรี และสโตนประสาททางดนตรี”

พชร เล่าถึงบทเพลงน่าสนใจที่เขาจะเล่น ในวันพรุ่งนี้ว่า

“เป็นการแสดงดนตรีที่สามารถรับชมรับฟัง เข้าใจในบทเพลงได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นเด็ก เป็น นักดนตรีหรือไม่เป็นก็แล้วแต่ จะสามารถ เข้าใจได้ง่าย มีการแสดงดนตรีหลากหลาย ยุค หลากหลายสมัย ในการแสดงครั้งนี้ซึ่งแต่ละยุคจะมีแนวดนตรีที่แตกต่างกันออกไป เช่นการสื่ออารมณ์ของเพลงในยุคสมัยนั้นๆ”

“ส่วนหนึ่งของบทเพลงที่จะนำมาบรรเลง เพลง Rag-time Dance ของ สก็อต จอปลิน เป็นเพลงแนวสนุกสนานเข้าใจได้ง่าย ตอนท่อน สุดท้ายของเพลงสามารถเกาะจังหวะตามผู้แสดงได้”

“บทเพลง Rondo Capriccioso โอปุส 14 ของเมนเดลโซห์น เป็นเพลงที่มีหลากหลาย อารมณ์ ผู้ประพันธ์มีแนวคิดในการแต่งเพลง นี้คือ คิดอะไรได้ ก็แต่งเข้าไป จะสนุกอยู่ที่ว่า

ผู้ฟังอาจจะไม่สามารถเดาออกได้ว่า เพลงจะ ดำเนินไปในทิศทางไหน”

เกี่ยวกับการซ้อมเปียโนและการตีความเพลง พชรแสดงทัศนะว่า

“ผมจะฝึกที่ละมือเจาะเป็นจุดๆ ที่ยังเล่น ไม่ได้ แล้วค่อยมาเล่นรวมกันสองมือ สำหรับการตีความเพลงคลาสสิกต้องฟังเยอะๆ ฟังจาก คนที่เล่นในยุบท ศึกษาประวัติผู้ประพันธ์เพลง ศึกษาเพลงและความหมายต่างๆ”

พชร ทิ้งท้ายการสนทนาว่า “น้องๆ ที่สนใจ จะเรียนดนตรี ก่อนอื่นต้องชอบดนตรีก่อน และต้องพยายามพัฒนาตัวเองด้านดนตรีไปเรื่อยๆ”

“อนาคตผมอยากเป็นครูสอนดนตรี เป็นครูดนตรีที่ไหนก็ได้ ที่อยากเป็นครูเพราะ ชอบถ่ายทอดให้นักเรียน”

ความสำคัญของ “มิวสิก เอจเจอร์เซชั่น” ในการสร้าง ปลูกฝัง สัมผัสสนิยมนดนตรีคลาสสิก เพื่อให้เกิดจำนวนผู้ชมผู้ฟังเพิ่มมากขึ้น และทำให้นดนตรีคลาสสิกดำรงอยู่ต่อไปได้ ต้องบรรลุผลอย่างแน่นอน ถ้าได้ครูดนตรีที่ “มุ่งมั่น” เพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งคน